

Vakáció

Ezen a képen a baloldalt ülő a férjem, Hahn Imre, az Oblath Andor nevű unokabátyám a jobb oldali, én vagyok középen, és baloldalt áll Oblath Jenő unokabátyám. A másik férfit nem ismerem, és nem is tudom, hogy hol készült a kép, és azt sem, hogy pontosan mikor -- valamikor talán az 1930-as évek elején. Kirándulni voltunk. Az unokabátyáimmal gyakran összejöttünk. Mátyásföldön laktak ők is, közel volt a két ház, öt percre. Az unokabátyám a férjem barátai voltak -- rokonok és barátok is. Szerettem őket nagyon, intelligens, művelt, olvasott emberek voltak. Érettségiztek. Akkor nagy szó volt, ha maturált valaki [lásd: érettségizettek aránya 1920 körül]. Ők még nem voltak akkor házások. Sőt nagyon haragudtak a férjemre, mert ő volt az első ebből a társaságból itt a csónakban, aki nő. Csónakjuk volt, és volt közvetlenül az újpesti összekötő hídnál az első csónakház -- Magasházinak hívták a csónakház tulajdonosát --, ott bérelték a helyet a csónaknak. És ahogy kezdett jó idő lenni, mentek először lakkozni, rendbe tenni. Mikor már én is a társaságban voltam, mentünk rendbe hozni a csónakot, és minden hét végén szombaton fölmentek Vácrá vagy Horányba, és én vonattal mentem vasárnap reggel utánuk, ugye akkor nem volt divat, hogy a menyasszony egy sátorban aludjon a vőlegényével. Aztán este meg haza. Ez volt minden hétvégén, amikor jó idő volt. Hogy pont ez a sport hogy jutott eszükbe, nem tudom, de a Jenő a Munkás Testedző Egyesületnek volt a tagja. A férjem is tagja volt ennek. Később aztán abbamaradt az evezés. Andor felesége nem volt kapható, úszni sem tudott, és nem is engedte volna, mert nagyon féltékeny volt. Aztán a Jenő meghalt 1936-ban. Az Oblath Jenő nekem is unokatestvérem, meg a férjemnek is. Nekem az anyám részéről, a Náci bácsinak, anyám testvérének a gyereke, és az Imrének is az anyja részéről, akinek a testvére, Lina néni lett a Náci bácsi felesége. Jenő 1903-ban született, és 33 éves korában vérmérgezést kapott, abba halt bele, nem volt még penicillin [A penicillint 1928-ban fedezte fel Fleming, de csak 1940-től tudták olyan mennyiségben előállítani, amely lehetővé tette a gyógyszerként való felhasználást -- A szerk.]. Érettségizett és tisztviselő volt, de nagyon sokáig állás nélkül volt. Mikor építkeztek Mátyásföldön 1930-ban vagy 1931-ben, ő volt az építésvezető. Nőtlen volt, és otthon lakott. Az Oblath Andor volt a Náci bácsi legidősebb fia. Ő 1901-ben született. Tisztviselő volt, azt nem tudom, hogy hol, de ő már nő volt. 1933-ban vagy 1934-ben nősülhetett, a fiuk, Péter 1935-ben született, és szintén kint él Ausztráliában. Pesten

éltek, azt hiszem, a Tűzoltó utcában, de mikor a ház már fölépült, akkor ők is Mátyásföldön. Volt egy manzárdszoba, és a fiatalok meg a kisfiuk fönt laktak a manzárdban. Andor 1945-ben halt meg tífuszban, állítólag tífuszoltástól. Mikor én hazajöttem, már nem élt.